

Pártélet

Mindennapos pártmunkát az oktatás sikeres beindulásáért

Pártéletünk legfontosabb eseménye a november 1-én beinduló pártoktatás. Szükséges, hogy a hátralévő időben aktívaink, népvezetők, kövessenek el mindent, a pártoktatás sikeres beindulása érdekében.

Erre az előkészítésre szükség van, különösen akkor, ha szembeállítjuk egymással a Beszálló és Cser, Ernő és Ferenc-bánya előkészítő munkáját.

A Beszálló-aknában Antal elvtárs — titkárrá választása után — ösztönözte a vezetőséget. Vezetőségi ülésen tárgyalták meg az oktatás kérdését, majd beszéltek a pártcsoport bizalmiakkal, népvezetőkkel, rajtuk keresztül eljuttatták minden olyan dolgozóhoz, aki az oktatásban részt vesz.

Hasonló a helyzet a Cser-bányánál is, ott is foglalkoztak a hallgatókkal, elmagyarázták az oktatás jelentőségét, elmondták, hogy milyen nagyfontosságú a III. kongresszus anyagának tanulmányozása. A jó munka mellett meg kell említenünk, hogy az utóbbi időben mindkét pártvezetőség a hallgatókkal való foglalkozás elalaposodott, amin a hátralévő időben segíteni kell.

A Ferenc- és Ernő-bánya mezőknél, nem foglalkoztak jól az oktatásra bevont hallgatókkal. Akkor mentek le a bányába, akkor kezdtek a dolgozókkal beszélni, amikor már a Városi Párt-Végrehajtó Bizottsága kijött és

mentek a bányába. Igaz, hogy a Ferenc-bánya vezetősége most értekezletet tart, a hallgatók és a propagandisták bevonásával, de ennek már előbb meg kellett volna történni. Előbb kellett volna többször elbeszélgetni a hallgatókkal.

mindennap beszélni az oktatásról, mindennapi agitációval biztosítani az oktatás sikerét.

Azt mondják vezetők, hogy a kommunista feladata, megérteni az új szakasz célkitűzéseit és megérteni a pártoktatói dolgozókkal. A megértésnek egyik legfontosabb forrása a pártoktatás. Eppen ezért élesen fel kell vetnünk a bírálókat, a Ferenc- és az Ernő-bánya pártvezetősége felé, mert ezt a rendkívül fontos kérdést, nem tartotta legelső feladatnak és csak akkor kezdett hozzá teljes súllyal a hallgatókkal való foglalkozáshoz, amikor a Városi Párt-Végrehajtó Bizottság funkcionáriusai mentek le a bányába.

Felvetődik a kommunista feladatszerzője az oktatásnál is. A párt-szervezetek felelőssége, olyanoké, akik nem biztosították eléggé az oktatás beindulását, s ezáltal nem adtak lehetőséget kommunista-inknak ahhoz, hogy elsajátítsák az anyagot és azt megértessék a többi dolgozókkal.

Még nincs későn most sem, több mint egy hét van hátra a beindulásig, addig is valamennyi bányai párt-szervezetnek sokkal fokozottabb munkát kell végez-

ni az oktatás sikeréért. Ügyelni kell arra, hogy a hallgatókkal minden nap beszéljenek, magyarázzák meg, hogy mit jelent az oktatás, hogy azon megtiszteltetés részvétni.

ne „funkcionárius” nyelven beszéljenek a dolgozókkal, hanem egyszerűen a bányászok nyelvén.

hogy megértsék a tanulást, a saját jobblétükkel függ össze, hogy a tanuláson keresztül tudják teljesen megérteni a párt és a kormány javaslatait, illetve rendeleteit. A tanuláson keresztül értik meg, hogy a több és jobb teremtés a saját anyagi jólétüket jelenti, a jó tanuláson keresztül tudnak ők is tanítani.

A következő napokon a párt-szervezetek vezetői a pártcsoport-bizalmiak, a nap minden órájában beszéljenek a dolgozókkal, az oktatásról, kössék össze ezt a beszélgetést az élet ügyes-bajos dolgaival. Főleg az Ernő-bánya és Ferenc-bánya párt-szervezete végezzen sokkal aktívabb munkát az oktatás terén is.

Ha a párt-szervezeteink vezetői a hátralévő időt kihasználják, lejárnak a dolgozók közé, elbeszélgetnek velük, akkor jelentős mértékben tudnak a múlt hiányosságain segíteni. Okuljanak a párt-szervezetek vezetői azoknak a hibákon, amit elkövettek és jó politikai munkával javítsák azokat ki, hogy az oktatás beindulása sikeres legyen.

Életképes MNDSZ szervezetre van szükség

A felszabadulás óta a nők jelentős szerepet töltenek be országunk politikai életében is. A nők szervezetét egy három évvel ezelőtti rendelet úgy határozta meg, hogy a szakszervezetek belső nőbizottságok alakuljanak, tömörítsék a női dolgozókat, segítsék munkájukat, orvosolják panaszait. Ezek a nőbizottságok azonban gyakorlatban nem működnek jól, maguk a szakszervezetek sem segítettek eléggé őket.

1953 november 5-én határozatban mondta ki a Központi Vezetőség, hogy az MNDSZ szervezetek menjenek vissza az üzemekbe, vegyék át a szakszervezetektől a nőbizottságokat.

E határozat alapján az MNDSZ városi titkársága megkezdte az üzemi MNDSZ szervezését. Ez a munka már a beindulásnál gyöngye volt. Az átadott nőbizottsági vezetőségre nem lehetett számítani, aktív hálózata, tagsága nem volt, mert a szakszervezet ezzel nem törődött. Ezek a hibák azt vonták maguk után, hogy a vállalatvezetőséggel karöltve két vagy három ízben igen alapos szervező munkát kellett kifejtetni, hogy a nők többségét, az új vezetőség választásánál biztosítani tudják.

A vezetőség választásánál nem voltak elég körültekintők sem a párt-szervezetek, sem az MNDSZ városi titkársága. A vezetőség összetétele nem volt megfelelő, mindössze ketten tagjai az MNDSZ-nek, a munkájukat ők is csak abban látják, hogy tagokat szerveznek. A hibát ott követték el, hogy a vezetőség választáson megjelent nők előtt nem tudták érdekelté tenni az MNDSZ munkát, nem tudták megmutatni azokat a célokat, amelyekért az MNDSZ-be tömörülni és harcolni kell.

Számtalan példa tanúsítja, hogy a nők minden feladat megoldására képesek. Hiszen a legtöbb az ár-
vízkárosultak megsegítésére indított gyűjtésben a várpalotai MNDSZ-asszonyok országos viszonylatban is az elsők között voltak. Eppen ez bizonyítja, hogy az új szakaszban előttünk álló feladatokat is meg tudják oldani a nők.

Miről van szó? Mozgósítani kell az üzemi MNDSZ-nek a dolgozó nőket, a munkafegyelmet megszilárdítására a munkahelyük, a gé-

peik tisztántartására, illetve megőrzésére. Harcoljanak a nők az álbetegek ellen, segítsék férjeiket a munkában, küzdjenek az önköltség csökkentéséért.

Először természetesen arra van szükség, hogy most már végre megalakítsák az üzemi MNDSZ-t és ezért az MNDSZ városi titkársága haladék nélkül lásson neki az MNDSZ újjászervezésének. Ez annál is inkább sürgető feladatként áll előtte, mert a megválasztott vezetőség két hónapja lemondott.

A szervezés munkájába vonja be a városi titkárság az üzemben dolgozó kommunista nőket, de azokat a pártoktatói becsületes női dolgozókat is, akik egyéb területen példamutatóan megállják a helyüket. Hozzájuk létre az új vezetőséget s a vezetőségi tagok mellé különböző bizottságokat, pl. anya- és gyermekvédelmi bizottságot, amely-

nek feladata az édesanyák problémáival foglalkozni. Gondoskodjon a bizottság arról, hogy a terhes anya hat hónap után könnyebb besorozást kapjon, a szoptatási idő pedig kilenc hónapig biztosítva legyen, mert ezen a téren igen komoly hibák vannak a bányai területen. Hozzájuk létre a szociális bizottságot, termelési bizottságot, amelynek mind megvan a maga szociális feladata.

A dolgozó nők igen sokat tudnak segíteni az új szakasz politikájának végrehajtásában, az életszínvonal emelésében. Ezt azonban csak szervezeten, az MNDSZ kötelékében tudják végrehajtani. A városi titkárság segítse az üzemi MNDSZ szervezet megalakulását széleskörű nevelő, felvilágosító munkával, alakítsa meg a szervezetet és támogatja további munkájában is.

Lucza Ferencné.

Jelen és múlt

Idősebb Schönig Herman 71 éves öreg bányászról van szó, aki jövőre 50 éves bányász lesz. 49 évet dolgozott a föld alatt és ebből a 49 évből csak az utolsó 10 évben, a felszabadulás óta érzi, hogy megbecsült ember, érzi azt, hogy ebben az országban minden érte is van.

49 évvel ezelőtt ment le a bányába Schönig elvtárs, mi volt a sorsa neki? Munka, sovány bér, az állástalanság lógott a feje fölött, goromba bánásmód, rossz lakás, mindaz, ami a kapitalisták bányában várt egy bányászra. A 40 évi bányászkodás alatt nem volt egy jó napja sem, de egy jó ruhája sem. Úgy élték, hogy nem tudták, mit hoz a holnap.

A felszabadulás után Schönig elvtárs belépett a pártba, 61 éves korában. Az elmúlt év közepéig még szénfalán dolgozott, tavaly lett lőmester. Havonta 2000 forintot keres és ha majd nyugdíjba megy, akkor a 45 óta eltelt esztendővel együtt olyan nyugdíjat kap, amiből becsültesen megél.

Mit mond Schönig elvtárs az új életéről: „38 éven keresztül szénfalán dolgoztam, sok jó vágár került ki a kezem alól, most is szívesen foglalkozom a fiatalokkal. A régi rendszerben semmi nem jutott nekem. A felszabadulás óta

élmunkás jelvényt, sztahanovista oklevelet és két aranyfokozatú Köztársaság Erdeméremet kaptam. A 10 év alatt mindent megkaptam. 40 évig semmi sem jutott nekem és ezért hűségesen akarok még egy évet dolgozni a bányában, hogy kerek 50 évem legyen és aztán megyek nyugdíjba, akkor fogom élvezni azt a jól megérdemelt pihenést, amit a törvény biztosít számomra, akkor élvezem azt az örömet, amelyet ez a 10 év nyújt nekem, amely több mint a felszabadulás előtti 62 esztendő öröme.” Sok szerencsét kívánunk hozzá, Schönig elvtárs.

Levelek Ferenc-bányáról

Veszély fenyegeti vállalásunkat

Ferenc-bánya 70-es frontjának első szakában dolgozom, a DISZ-brigád javaslatára az első szak versenyt vállalt, megfogadtuk, hogy napi tervvel felül két csille szénnel többet adunk.

Veszély fenyegeti a vállalásunkat, mert az állandó üres csille hiány miatt, nemcsak a két csille terven felüli szén nem tudjuk kiadni, hanem tervünket sem teljesítjük. Nem ritka az olyan műszak,

amikor két-három órát csak csille hiány miatt állunk, nem beszélve az egyéb bajokról, így nem hogy előre haladunk, de még a lemaradást sem tudjuk behozni.

Sokszor megígérte már az üzemvezetőség, hogy javít a csillehiányon, tegyen végre eleget az ígéreteknek, segítsen bennünket a tervteljesítésben.

Varga János
vágár.

Miért van láncszakadás

A dolgozóhoz, főleg a vágár okhoz írom ezt a pár sort. Szeretném felhívni a figyelmüket arra, amit már annyiszor mondanak a frontmesterek és aknászok, de nem nagyon hallgatják meg.

A fronton láncszakadás vagy szerelés után annyira megterhelik a dolgozókat szénrel a kaparót, hogy abból újabb szakadás áll be, vagy a teknők elcsúsznak. Sajnos nem vagyunk olyan jól felszerelve sem szalaggal, sem teknővel, hogy ezt pótolni tudjuk. Ha egyenletesen menne a kaparószalag, többet termelnénk és még a balesetét is el tudnánk kerülni.

Sok bányász panaszkodik, hogy keveset dolgozik, egy műszak alatt, sekat kell ülni. Láncszakadás végett. Ha a vágárok meghallgatnánk kérésünket, és óvatosan raknák meg teli indulásnál, vagy láncszakadás után a kaparószalagot, akkor ki tudnák használni a nyolc órát, többet keresnének, több szén jöhetne ki a bányából. Minekünk szerelőknak is sokat jelentene ez, mert be tudnánk osztani a meglévő szalag és teknő készletünket.

Agoston Sándor
szerelő.

Kérjük az ígért teknőket

Sok hiba van a csuzdateknők körül, többször kértük az üzemvezetőséget, hogy a rövid teknőket cserélje ki, mert ezek üzemeltetés közben elcsúsznak és naponta több óra kiesést okoznak. A szerelésnél is sok időt kell pazarolni rá, s ezáltal elhúzódik a szerelés ideje.

Kasza elvtárs ígéretet tett, hogy a meglévő teknőkből hosszabbakat fog leküldeni, hogy azt beszerelhessek, de ez még nem történt meg. Jó lenne ha kapnánk hosszú teknőt, többet tudnánk vele termelni.

Marton Ferenc
vágár.

Jó pénzért jó égőt kérünk

A Vegyes Vállalat vezetőinek figyelmét szeretném felhívni, hogy vizsgálják meg azoknak az égőknek — ahogy mi hívjuk, a brenneknek — anyagát, amit átvesszenek.

Mi pénzért vesszük az égőket, s elvárhatnánk, hogy megfelelő

kapjunk, mégis azt látjuk, hogy olyan rosszak ezek, hogy nem bírjuk használni, füstölnek, nem lehet látni mellettük, ez dupla kár, pénzünk is elveszik, s a rossz világi-
zálás mellett kevesebbet tudunk termelni.

Tóth János.

Elsősorban a kommunisták feladata harcolni az ellenség, a kártevők ellen

Párdi elvtárs, a Megyei Párt-Végrehajtó Bizottság első titkára október 17-én a megye kommunista aktíváinak ülésén beszélt arról, hogy élesen és kíméletlenül fel kell venni a harcot az állami vagyont fosztogatói és pazarló ellen.

Lapunk más helyén írtunk az álbetegekről, ezek is az állami vagyont prédálják, de súlyosabb eset az, amikor szánt szándékkal rongálnak, valóságos károkat okoznak a bányában.

18-án, hétfőn a Skyp-akna bődönje felhőzött a bányából egy nagy villanymotort, azt a kiöntőn keresztül a gumiszalagra öntötte, a motor fedele eltört, a motor is megrongálódott.

A motort a bányából küldték ki, belerakták egy csillébe, a csillébe szénrel töltötték, a motor tetejére, az a Skyp-hez került, a borító beleborította a bunkerba, onnan került a Skyp-akna keresztül az osztályzó szalagjára.

Ez a hanyag munka, ez a vétkező könnyelműség, ellenséges, rosszindulatú kezekre mutat. Ha nem írták rá a csillére, hogy motor van benne, akkor is észre lehetett volna venni, hiszen egy olyan súlyos motortal megrakott csille nem gördül úgy, mint egy üres. Az ilyen lelkiismeretlen, hanyag eljárás, súlyos kárt okoz a bányának.

11-én Lakatos József, a 70-es front gumiszalag kezelője a munkahelyén elaludt. Ebből 35 perc kiesés lett, ezalatt a 35 perc alatt annyi szén esett ki a termelésből, mint amennyi egy család évi szükségletét fedezi. Vagyis

egy családnak nem jut szén téle, mert Lakatos József hanyagul, lelkiismeretlenül végzi munkáját. Gondolkozzon ezen vajjon Lakatos József? Látja-e, hogy milyen kárt okozott dolgozó társainak és az államnak hanyagságával.

Nyikos János az elmúlt héten erősen ittas állapotban jött műszakra és amikor a bányamester nem akarta leengedni, leírhatatlan szavakkal támadt neki, mindennek elmondta, pedig a hibás Nyikos János volt.

Nyikos János mulasztott, mert ittas volt, hiába volt meg a szándék, hogy lemegy, ittas embernek nincs helye a bányában. A hiányán kívül a termelésben is kárt okozott, hiszen a helye üres maradt, a viselkedése pedig minősíthetetlen, mert rombolja a vezetők tekintélyét, rombolja a vezetők és a dolgozók közötti jó viszonyt.

A kommunisták munkájára van szükség. Elsősorban a kommunistáknak kell leleplezni az ellenséget, visszaverni az ilyen aljas támadásokat, mint a motortörés. Beszélni kell Lakatos Józsefekkel, akik elalszanak a munkahelyen, akik nem elég gondosan ügyelnek arra, ami a közép. Szép szóval, de ha kell, erősebb eszközökkel is biztosítani a termelés zavartalan menetét. Nyikos Jánost már el is bocsájtották. A kommunisták felelőségén múlik, hogy az ilyen viselkedés eltűnjön a bányából, hogy megbecsüljék a nép vagyont.